روزنه

رسول منتجب‌نیا:

مجلس تریبون ملت است نه بلندگوی جناح‌ها

● دبیرکل حزب جمهوریت ایران اسلامی در گفت‌وگو با ایرنا با بیان اینکه به همراه بسیاری از اصلاح‌طلبان نسبت به عملکرد مجلس دهم انتقاد دارم، گفت: «البته علت عمده عملکرد مجلس این بود که نیروهای قدر و به اصطلاح ژنرال‌های اصلاح‌طلب رد صلاحیت شدند و مجبور شدیم لیست امید را با نفرات و رده‌های بعدی ببندیم. اکثریت کرسی‌های مجلس ایران در این دوره -مجلس یازدهم- به جناح اصولگرا رسیده است که ترکیبی از اصولگرایان معتدل و افراطی است که برابر دولت موضع دارند. بنابراین در حال حاضر کشور با مجلسی مواجه است که اکثریت آن را جناحی تشکیل می‌دهد که تا حد زیادی با دولت تفاوت دیدگاه دارد».او عنوان کرد: «به هر حال روحانی تا آخر دولتش مسئول اداره کشور است، بنابراین هم دولت و هم مجلس باید تصمیم بگیرند با هم همکاری کنند. این مجلس و دولت در سال ۹۹ آزمایش سختی را پیش‌رو دارند و مردم هم نظاره‌گر آنها خواهند بود. اکثریت منتخبان مجلس یازدهم مدعیان اصولگرایی، انقلابی‌گری، حمایت از نظام و ملت و اطاعت از رهبری هستند و در این مقطع آزمایش می‌شوند که چگونه می‌توانند این ادعاها را به مرحله بروز و ظهور برسانند. دولت و مجلس آینده به جای تفاوت، تعارض، کارشکنی و سنگ‌اندازی تعامل و همکاری را مبنا قرار دهند و روی این محورها کار کنند، با این کار اعتماد مردم را بیشتر جلب کنند که مردم هم در مقاطع مختلف نظام را حمایت کنند».

این فعال سیاسی افزود: «مجلس تریبون ملت است نه بلندگوی جناح‌ها. به فرمایش حضرت امام (ره) باید اخلاق در مجلس حاکم باشد. نمایندگان تلاش کنند در نطق‌های پیش از دستور که در موافقت و مخالفت با موضوعی مطرح می‌شود، اخلاقیات را محور کار خود قرار دهند».

او پیشنهاد دیگر خود به دولت و مجلس یازدهم را این‌طور بیان کرد: «مجلس آینده می‌تواند مسئله قانون انتخابات را حل کند. همچنین قانون اختیارات رئیس‌جمهوری موضوع مهمی است که در اصل ۱۱۳ قانون اساسی آمده است، تکلیف آن هم باید مشخص شود. اینکه رئیس‌جمهوری مسئول اجرای قانون اساسی است، به چه معنی است؟ تا این مسئله مشخص نشود بین این دو قوه اختلاف‌نظر ادامه خواهد داشت».

روایت میردامادی از حامیان بنی صدر

آیت‌الله مهدوی‌کنی: درباره ریاست جمهوری بنی صدر به‌جز اعضای مؤسس حزب جمهوری اسلامی و تعدادی از جامعه روحانیت بقیه موافق بودند

شرق: روز گذشته محسن میردامادی، از فعلان سیاسی اصلاح‌طلب و نماینده مجلس ششم مجلس، در گفت‌وگویی با پایگاه خبری-تحلیلی «جماران» گفت جامعه روحانیت مبارز در مجلس اول شورای اسلامی از حامیان ابوالحسن بنی‌صدر بوده است: «مجلس اول به فاصله کوتاهی بعد از انقلاب تشکیل شد و در حقیقت کشور داشت پس از دوران طولانی استبداد دموکراسی را تجربه می‌کرد. مجلسی تشکیل شده بود که همه نگاه‌شان به آن بود و علاوه بر احترامی که به آن می‌گذاشتند، برای همه مقبول بود. همه رجال اصلی و بزرگان انقلاب با دیدگاه‌ها و تفکرات مختلف در آن مجلس حضور داشتند، یعنی از نظر چهره‌ها و نیروهای سیاسی که در مجلس اول حضور داشتند، آن مجلس واقعا وزین بود. وزن سیاسی آن مجلس بسیار بالا بود، ضمن اینکه بسیار هم متنوع بود؛ یعنی کاندیداهای حزب جمهوری اسلامی که آن موقع تنها حزب فعال و گسترده کشور بود، در مجلس حضور داشتند که در انتخابات با مجاهدین انقلاب اسلامی ائتلاف کرده و یک لیست داده بودند. روحانیت مبارز که در آن زمان با حزب جمهوری اسلامی اختلاف داشت نیز نمایندگانی در مجلس داشت. بیشتر سران روحانیت مبارز در آن دوره طرفدار بنی‌صدر بودند و در مقابل حزب جمهوری اسلامی قرار داشتند که مخالف بنی‌صدر بود. جمعی از نیروهای طرفدار بنی‌صدر نیز در مجلس بودند. همچنین تقریبا تمامی سران نهضت آزادی نماینده بودند، به‌علاوه افراد دیگری که متعلق به هیچ‌کدام از این جریان‌ها نبودند. بنابراین آن مجلس واقعا مجلسی بود که اگر نگوییم همه اقشار ملت را دربر می‌گرفت، ولی اکثریت قوی مردم را نمایندگی می‌کرد و می‌توانست صدای اکثریت قریب به اتفاق مردم در آن شنیده شود. این مسئله بسیار مؤثر بود، ضمن اینکه در آن دوره با توجه به نظر امام که مجلس در رأس امور است، مجلس اول واقعا در رأس امور بود. یعنی درباره مهم‌ترین امور مملکت یا خود مجلس تصمیم می‌گرفت یا این نهاد در تصمیم‌گیری نقشی مؤثر داشت. حتی در تصمیمات نظامی و دفاعی نیز مجلس تأثیرگذار بود و امام کاملا میدان را برای آن باز می‌گذاشت و دخالتی در امور مجلس نمی‌کرد. در مجموع تنوع و کیفیت نیروها در مجلس و قابلیت آنها در تصمیم‌گیری باعث می‌شد مجلسی توانمند باشد. در انتخابات آن زمان نظارت استصوابی و این‌گونه رفتار محدودکننده هم به هیچ عنوان مطرح نبود. انتخابات کاملا رقابتی بود و مجلس کاملا توانمند و واقعا در رأس امور بود به طوری که توانست رئیس‌جمهور را عزل کند. یعنی زمانی که بنی‌صدر دیگر مورد قبول مجلس نبود، آن نهاد این توان را داشت که رئیس‌جمهور را عزل کند. بنابراین این حرف درستی است که مجلس اول بهترین و کارآمدترین مجلس بعد از انقلاب بود».

روایت آیت‌الله مهدوی‌کنی از حمایت جامعه روحانیت از بنی‌صدر

این سخن میردامادی نخستین بار نیست که مطرح می‌شود و پیش‌تر آیت‌الله محمدرضا مهدوی‌کنی، دومین دبیر کل این تشکل، بعد از شهیدفضل‌الله محلاتی در کتاب خاطراتش گفت بود: «در مسئله انتخاب بنی‌صدر به عنوان رئیس‌جمهور به‌جز اعضای مؤسس حزب جمهوری و برخی دیگر از اعضای جامعه روحانیت دیگر اعضای جامعه با نامزدی بنی‌صدر مخالفت نکردند و شخص امام نیز با نامزدی ایشان ابراز مخالفتی نداشتند و حتی ایشان مخالفت‌های دیگران را دفع می‌کردند خلاصه آنکه

در جامعه روحانیت درباره بنی‌صدر دو طیف وجود داشت: عده‌ای با ریاست‌جمهوری بنی‌صدر مخالف بودند، عده‌ای هم موافق بودند. در رأس آنهایی که مخالف بودند آقای بهشتی بود. ایشان اصلا از اعضای جامعه روحانیت بودند و در عین حال که در حزب بودند، در جلسات جامعه روحانیت هم شرکت می‌فرمودند. از اعضای جامعه آقای هاشمی، دکتر باهنر، جناب آقای خامنه‌ای، بنده، آقای موحدی‌کرمانی و ظاهرا آقای عمید زنجانی با بنی‌صدر موافق نبودیم. عده‌ای دیگر هم بودند که موافق بودند. فکر می‌کنم آقای ملکی از آن جمله بودند، بقیه جامعه که شاید حدود ۱۷ نفر بودند و اکثریتی را تشکیل می‌داد، طرفدار کاندیداتوری آقای بنی‌صدر بودند. آقای خسروشاهی سردسته بودند و بیش از همه متمایل به بنی‌صدر بودند. از این‌رو عده‌ای گمان می‌کردند که جامعه روحانیت دربست طرفدار بنی‌صدرند مگر برادرانی که در حزب بودند که با بنی‌صدر مخالفت کردند. چنان‌که گفتم موضع آقای بنی‌صدر نسبت به مسائل انقلاب روشن نبود. واقعا منهای مواضع بنی‌صدر، اگر می‌خواستیم مقایسه کنیم ایشان از نظر مدیریت به عنوان رئیس‌جمهور، از آقای حبیبی خیلی جلوتر بود. آقایان جامعه روحانیت هم به همین اعتبار به بنی‌صدر رأی دادند».

جامعه روحانیت مبارز در تاریخ ۱۲دی‌ماه سال۵۸ بنی‌صدر را کاندیدای مورد حمایت خود معرفی کرد و حتی در بیانیه‌ای دلایل خود را برای حمایت از این نامزد این‌گونه برشمرد: «۱- رئیس‌جمهور باید در برابر تمام مواد قانون اساسی جمهوری اسلامی خاضع و در اجرای آن ملتزم باشد. ۲- انقلاب اسلامی ایران مکتبی است و طرز تفکر رئیس‌جمهور باید مکتبی باشد. ۳- مراعات ضوابط اسلامی را در انتخاب همکاران خود ملتزم باشد. ۴- از هرگونه گرایش که با روح اسلام سازگار نیست، مبری باشد. ۵- در برابر اعمال تخریبی تبهکاران و دشمنان انقلاب اسلامی که به امنیت و تمامیت ارضی ایران لطمه وارد می‌کنند دارای موضع باشد. ۶- از اعمال روش‌های مستبدانه در برابر نمایندگان ملت به‌دور و از رهنمودهای امام امت الهام بگیرد». حمایت صریح جامعه روحانیت نشان می‌داد که این تشکل با حزب جمهوری اسلامی اختلافاتی دارد و به این دلیل بود که از نامزدی بنی‌صدر حمایت می‌کرد. هرچند همان‌طور که در خاطرات آیت‌الله مهدوی‌کنی مشاهده شد، او در این میان نسبت به این انتخاب نظر خوشی نداشت و به حسن حبیبی، دیگر نامزد انتخاباتی، تمایل داشت و او را برای ریاست‌جمهوری فرد صالحی می‌دانست، اما با این وصف، نظر او در اقلیت قرار داشت و البته مخالفت‌های خود را با بنی‌صدر بروز نمی‌داد. علاوه بر جامعه روحانیت مبارز، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم هم پس از چند نشست ابوالحسن بنی‌صدر را کاندیدای ریاست‌جمهوری اعلام کرد که البته بعدها مشخص شد که این توافق اولیه بوده و بخشی از جامعه مدرسین با این نظر موافق بوده‌اند و بالاخره پس از رایزنی‌های فراوان، از نظر اول خود عدول کرده و به نامزدی جلال‌الدین فارسی ابراز تمایل کردند که بعدتر این نظر به سمت حسن حبیبی چرخید.

حمایت خلخالی از بنی‌صدر

صادق خلخالی را هم می‌توان در زمره حامیان بنی‌صدر قلمداد کرد تا حدی که او به نفع بنی‌صدر در نامزدی در انتخابات کناره گرفت. خلخالی در ششم دی‌ماه سال ۵۸ در گفت‌وگو با روزنامه «کیهان» گفت: «برای نشان‌دادن اتحاد و هماهنگی و جلوگیری از هرگونه توطئه، اینجانب به نفع جناب آقای بنی‌صدر کناره‌گیری می‌کنم و به همه افرادی که به اینجانب لطف و مرحمت دارند، عرض می‌کنم که با قاطعیت رأی خود را به جناب بنی‌صدر بدهند». اما خلخالی با فاصله اندکی در یک اظهارنظر رسمی گفت: «در وضع فعلی که هرج و مرج مصنوعی به وسیله ایادی خودفروخته و وابسته به ایالات متحده آمریکا و صهیونیسم بین‌المللی در کشور هر روز گسترش می‌یابد، با توجه به قاطعیت فوق‌العاده مجددا کاندیداتوری خود را اعلام می‌کنم». خلخالی در همین روز باز هم نظر خود را عوض کرد و در گفت‌وگویی دیگر با «کیهان» گفت: «من هیچ‌کس را در مقابل خودم برای احراز این پست قبول ندارم، ولی به حکم اجبار بنی‌صدر را مورد تأیید قرار می‌دهم و به احتمال ۹۰درصد بنی‌صدر رئیس‌جمهور خواهد شد، لیکن مدت زیادی در این پست دوام نخواهد یافت؛ چراکه یک‌صدم قاطعیت من را ندارد».

حمایت حزب جمهوری اسلامی از فارسی و حبیبی

در مقابل جامعه روحانیت مبارز و دیگر اشخاص و احزاب حامی بنی‌صدر، حزب جمهوری اسلامی از جلال‌الدین فارسی حمایت می‌کرد، اما بخت با او یار نبود زیرا ۱۰روز مانده به برگزاری انتخابات خبری درباره او منتشر شد که سرنوشت سیاسی‌اش را تغییر داد. خبر از این قرار بود که جلال‌الدین فارسی اصالتا افغانستانی است و طبق قانون حق نامزدی برای انتخابات ریاست‌جمهوری ایران را ندارد. درپی انتشار این خبر موجی از نگرانی در میان حامیان حزب جمهوری اسلامی پدید آمد و آنها به فکر چاره افتادند. این‌چنین بود که در روز ۲۵دی‌ماه سال ۵۸ خبر احتمال کناره‌گیری فارسی به خاطر شبهه قانون اساسی و ایرانی‌الاصل‌نبودن او مطرح شد. این مسئله حزب جمهوری اسلامی را با وضعیت دشواری روبه‌رو کرد؛ به‌نحوی که از طرفی می‌دیدند که رقیب اصلی انتخاباتی آنان، یعنی ابوالحسن بنی‌صدر، از حمایت گسترده برخوردار است و از سوی دیگر فکر نمی‌کردند بتوانند جایگزین مناسبی را برای فارسی انتخاب کنند. با کناررفتن جلال‌الدین فارسی، شانس دکتر حسن حبیبی افزایش یافت و حزب جمهوری اسلامی از او حمایت کرد.

الو شرق ۸۸۹۴۸۲۷۳

sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **جاده با چاله‌های فراوان:** جاده قدیم تهران به واوان و اسلامشهر قدم‌به‌قدم چاله‌های عمیقی دارد. چرا مسئولان راهداری به این‌گونه جاده‌ها که بسیاری از خودروها در آنها رفت‌وآمد می‌کنند، رسیدگی نمی‌کنند؟

مهدی دربندی

● **شهردار نسیم‌شهر رسیدگی کند:** ورودی نسیم‌شهر تا میدان امام خامنه‌ای چاله‌های فراوانی دارد. آیا شهردار نسیم‌شهر تاکنون به این محل رفت‌وآمد نکرده‌اند تا به آنها رسیدگی کند؟

جواد شعایی

● **نوشدارو پس از مرگ سهراب!** پس از دو هفته از شیوع ویروس کرونا و نایابی الکل برای ضدعفونی‌کردن، تازه در خراسان رضوی مجوز راه‌اندازی پنج واحد تولیدی الکل صنعتی صادر شده! حتم چند سال صرف دریافت مجوز از دستگاه‌های مختلف و چند سال صرف دریافت زمین و مجوز تغییر کاربری و دریافت وام می‌شود و چند سال صرف ساخت کارخانه و خرید دستگاه‌ها و مواد اولیه! خلاصه وقتی الکل تولید و توزیع می‌شود که نه از تاک نشان ماند نه از تاک‌نشان !

یک مخاطب

بازتاب

● **پاسخ روابط عمومی شهرداری منطقه ۱۹:** احتراما، ضمن تشکر از درج مشکلات شهروندان محترم؛ بدینوسیله در پاسخ به مطلب مندرج در آن نشریه وزین مورخ ۹۸/۱۲/۰۷ (ستون ارتباطات مردمی) مراتب جوابیه به شرح ذیل جهت استحضار و صدور دستور مقتضی برای انعکاس در آن روزنامه به‌منظور تنویر افکار عمومی ارسال می‌گردد. «درخصوص پیام مردمی درج‌شده در روزنامه شرق مورخ ۹۸/۱۲/۰۷ با موضوع زمین نامناسب و آسفالت خراب میدان مرکزی میوه و تره‌بار تهران به استحضار می‌رساند: سازمان میادین میوه و تره‌بار به عنوان سازمانی مستقل در شهرداری تهران فعالیت می‌کند و انجام کلیه خدمات عمرانی و ترافیکی مربوط به میدان مرکزی میوه و تره‌بار در حوزه مسئولیت این سازمان قرار دارد».